

DIUMENGE 21 DURANT L'ANY C

1. EN COMPANYIA DE LLUC EL PAGÀ CONVERTIT, FENT CAMÍ SEGUINT JESÚS...

(diumenge 23).

Començam avui, durant tres diumenges (21 a 23), una nova seqüència de l'Evangeli de Lluç sota el signe del CAPGIRAMENT evangèlic.

- *Hi ha darrers que seran primers, i primers que seran darrers (diumenge 21).*
- *Quan et convidin..., no et posis al primers lloc... posa't al darrer (diumenge 22).*
- *Qui no agafa la seva creu per venir amb mi no pot ser deixeble meu*

2. ... BONA BOVA PER AVUI:

Unes lectures que, en aquest diumenge 21, declaren obert a tots els pobles el festí del Regne i criden a agafar amb urgència el camí que hi condueix: el de la conversió:

Al temps de la promesa, el profeta Isaïes havia anunciat al seu poble, retornat de l'Exili, el disseny universal de Déu: . *Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües... fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites, diu el Senyor.*»(primera lectura).

- Al temps de l'acompliment, *Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem*, lleva sense cap mirament les il·lusions d'aquells que creuen, en nom de la seva pertinença al poble elegit, posseir el dret d'entrar automàticament en el Regne.

S'han d'esforçar més tost, a entrar per la porta estreta per la que Jesús mateix passarà ell, el primer; que escoltin la seva crida a la conversió. Sinó que es preparin per a una sorpresa amarga: quan trobaran la porta tancada: *"No sé d'on sou; pagans, vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud, i s'asseuran a taula en el Regne de Déu.* (Evangeli).

- En el temps de l'Església que és el nostre temps, sapiguem rebre les lliçons paternals que el Senyor ens dóna, com a fills seus, perquè retrobem fins i tot en la dificultat i en el sofriment, el dinamisme del nostre camí cap envant (segona lectura).

LA TAULA DE LA PARAULA

PRIMERA LECTURA

APROFUNDIR AQUEST TEXT

Després de l'entusiasme provocat pel retorn de l'Exili de Babilònia (537 a. C.), la tristesa i el desànim van agafar el timó davant el retard de la realització de la Salvació anunciada pels Profetes.

Per aixecar els ànims i el coratge d'un poble que del dubte seu futur i de la seva missió, s'alça la veu inspirada d'un deixeble d'Isaïes. Aquest invita a posar la mirada més enllà de les dificultats i dels sofriments del present i obrir-se al projecte universals d'un Déu que ho és de tots els pobles.

- ELL reunirà tots els homes de totes les nacions i de tota llengua voltant de sense signe, d'un nou estendard: una nova Jerusalem Que manifesta la salvació.

- Ell enviarà missioners a les nacions més allunyades per anunciar seva glòria entre les nacions.

- I aquests faran pujar cap aquesta Jerusalem restaurada

+ No solament els jueus, dispersos entre les nacions,

+ sinó també els pagans, -audàcia inaudita per unes orelles jueves- el Senyor en prendrà alguns d'entre ells per a fer-ne sacerdots i levites.

. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites, diu el Senyor.»

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Preparant seva proclamació, el lector s'haurà fixat paràgraf Sí Mateix:

- ELS INCISOS QUE Obren I Tanquen AQUEST Texo profètic:

Això diu el Senyor

diu el el Senyor.

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meva glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsis, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbal i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meva glòria, i anunciaran la meva glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per ferne sacerdots o levites, diu el Senyor.»

- I els VERBS DE MOVIMENT que remarquen al mateix temps

- La iniciativa primera de Déu:

Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües.

Tots vindran aquí i

veuran la meva glòria, i faré un prodigi enmig d'ells.

Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions,

- L'Activitat dels missioners:

a Tarsis, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbal i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meva glòria, i anunciaran la meva glòria entre les nacions.

- I la marxa dels pobles cap a la muntanya del Senyor, Jerusalem:

I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor.

Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites, diu el Senyor.»

EL SALM 116.

El salm 116 fa d'admirable ressò a la primera lectura ja que convida tots els pobles, tots els països a celebrar el Senyor pel seu amor i la seva fidelitat. Algunes Fórmules ben tallades, fàcils de recordar, i un missatge mobilitzador ": que l'amor de Déu sia reconegut i celebrat per tothom. Es pot dir: Missió Acabada!

SEGONA LECTURA

APROFUNDIR AQUEST TEXT

Dirigint-se a cristians desorientats, l'autor, o més exactament, el predicador, ja que es tracta més tost d'una homilia i no d'una carta-ha oberta de Bíblia i ha emprès, per a sostenir la fe i la seva esperança, una relectura de la història dels Patriarques. Els ha convidat a entrar, ells també, en la immensa caravana dels seus avantpassats en la fe que han caminat amb els ulls fixes, no en el passat, sinó vers el futur. Després, fent referència a la prova esportista del pentahlon (segona lectura de diumenge passat), els ha exhortat a la resistència.

Continuant amb aquesta imatge de l'atleta, convida ara els seus germans i germanes enfrontats a la persecució i a traure'n "llicons" (correccions sol traduir el leccionari). La paraula surt unes 6 vegades en poques línies) d'aquests esdeveniments i escoltar les crides d'un Déu Pare, l'amor del qual exigent vol la conversió dels seus fills. Així conclou: *perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.*

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El LECTOR sabrà, en la seva proclamació, marcar bé les tres parts d'aquest text:

- **LA PARAULA D'ÀNIM** presa del llibre dels Proverbis:

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Escriptura us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix.»

L'APLICACIÓ

És per la nostra correcció que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, ¿quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sino tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament, en cullen en pau el fruit d'una vida honrada.

L'EXHORTACIÓ FINAL

Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

COMENTARI A L'EVANGELI

A partir d'una pregunta general sobre el nombre dels salvats...

Jesús, precisa Lluc, "va camí a Jerusalem". Una informació que no és d'ordre geogràfic, sinó més tost, teològic: en efecte, Jesús va vers la Ciutat on, per introduir els seus germans en el banquet messiànic, haurà de passar, el primer, per la "la porta estreta" de la Passió. Ho dirà en el verset 22 que *avui, demà i passat demà vai fent el meu camí, perquè no convé que un profeta mori fora de Jerusalem.*

És quan passa per poblets quan un anònim li demana: «*Seyor, ¿són pocs els qui es salven?*»

La pregunta sobre el nombre dels salvats preocupava aleshores els esperits a Israel. Aluna rabins afirmaven que tots els israelites tenindrien part en el món venidor; un altres pel contrari, asseguraven que els qui

es perdrien serien molts més que els que es salvarien.

-Segons el seu costum en circumstàncies semblants, Jesús, més que respondre directament al seu interlocutor, ho fa a través d'una paràbola: la de la porta estreta davant de la qual molts s'empenyen per entrar.

+ Per mitjà d'aquesta paràbola, Jesús llença als seus oients – als d'ahir i als d'avui- una ferma advertència. Més que dissertar de forma abstracta sobre el nombre més o menys gran dels eleïts, que es preocupin més concretament i sense retard de la seva pròpia salvació; que canviïn urgentment de comportament: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta,

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, ¿són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran. Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: "Senyor, obriu-nos". Ell us respondrà: "No sé d'on sou". Llavors començareu a dir-li: "Menjàvem i bevíem amb vós i ensenyàveu pels nostres carrers". Ell us respondrà: "No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal". Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents, quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb tots els profetes en el Regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud, i s'asseuran a taula en el Regne de Déu.

Comenta R. [*Meynet](#): *La pregunta que es fa a Jesús és anònima y general, no es sap qui la fa i no es refereix a algú en particular. És així com es formulen "els problemes teològics". Jesús no refusa respondre, però no contestarà amb els mateixos termes. A una preunta d'escola, sinó teòrica, o almanco no existencial. Oposa d'entrada un imperatiu: Correu... No es tracta de salvació en general. Es tracta de la salvació dels qui l'escolten... No és la qüestió del nombre dels salvats el que és important, es tracta de saber qui ho serà, és adir, amb quines condicions s'ho pot ser; en definitiva, què em manca per a ser salvat? (L' [Évangile selon saint Luc](#). [Analyse rétorique](#), p. 152.*

+ Sense comptar que, en el grec de Sant Lluc, l'imperatiu agônizesthé/ (arrel de la paraula agonia, l'últim combat) té la força que li dóna quan es tradueix: combateu, lluitau, esforçau-vos. Tal volta la vida cristiana no és un combat?

... a la crida molt concreta a convertir-se sense tardar:

- Acollir l'ensenyament de Jesús, posar en pràctica la seva paraula és tan més urgent que la "porta estreta", es trobarà tancada per l'amo de la casa. El temps ureix.

Cap qüestió sobre els drets d'entrada a participar en el banquet messiànic. No basta pertànyer a la raça d'Abraham, haver menjat i begut amb ell, haver escoltat el seu ensenyament per les places, perquè l'amo de la casa obri la porta de casa als qui tocan. Farà falta haver acollit l'anunci del Regne y haver-se convertit sense tardar, sota pena d'haver d'escoltar des de dins: *No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal*".

H. [Cousin](#) explica: *No hi ha cap arbitrarietat per part de l'amo; a través d'una citació del salm 6, 9, Jesús indica que els interlocutors són refusats per fer el mal. Haver tingut relacions superficials amb l'enviat no serveix de res, quan no s'ha donat la conversió. No hi ha un automatisme de la salvació. Pertànyer al poble amb qui Déu havia fet aliança al Sinaí i, el primer, en beneficiar-se de la Bona Nova a les places i sinaoues no dóna el ticket d'entrada en el Regne de Déu. El que fa falta necessàriament és convertir-se i acollir aquest anunci.*

(L'[Évangile](#) de [Luc](#), *pp. 197-198).

Cruel desconcert d'aquells que, convençuts de posseir, pel fet de la seva pertinença al poble escollit, un dret d'entrada al banquet messiànic trobaran la porta tancada, Mentre que una multitud de pagans vinuts d'orient i d'occident, del nord i del sud, s'asseuran a la taula en el regne de Déu.

F. [Bovon](#) comenta: *Aquests pelegrins d'última hora, aquests convertits, fruit de la missió cristiana... poden venir de lluny, poden arribar els darrers, ignoren l'hebreu, no són sens ubte de la raça d'Abraham segons la carn. Açò no impedeix que Déu els estimi e, els aculli, els faci entrar i els instal·li a la seva taula en el seu Regne. Aquí s'expressa la millor esperança evangèlica i de l'universalisme*

cristià. Formidable missatge que trencant les barreres, conquerirà el món antic. (o.c. [pp.](#) 387-388).

Fent ressò a la profecia de l'ancià Simeó: el teu fill serà causa de caiguda i d'aixecament de molts a Israel, Jesús recorda com a conclusió, que el Regne comporta una inversió de les situacions humanes: *Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»*

Conclou H. [Cousin](#): *Els darrers vinguts, moltes vegades superaran en nombre els antics, per tant, previnguts per les profecies de la vinguda del Regne! No hi ha, doncs, una regla general: la conclusió sobreentén que els antics compartiran el primer lloc amb els acabats d'arribar de tot el m'`on. A Lluc, aquesta paraula de Jesús és per tant clarament més favorable a Israel que els seus paral·lels a Marc i Mateu.*

L'advertència amenaçadora es dirigeix primer als oients jueus, a la Galilea-Judea, pels anys 28-30 (...). Però no ho oblidem: aquestes paraules evangèliques romanen actuals i la seva crida a la conversió.

No hi haurà avantatges automàtiques de salvació pels cristians que deixaran per a demà la reforma sempre a fer de la seva conducta. Per a tothom la porta és estreta: els qui d'entre ells cometran iniquitat no podran reclamar deute a la seva familiaritat superficial amb Crist per a fer-se obrir, quan es tancarà la porta (o.c. [pp.](#) 198-199).

DIUMENGE XXI DE DURANT L'ANY (C)

LECTURA PRIMERA Is 66:18-21

Lectura del llibre d'Isaïes

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meva glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsis, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbal i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meva glòria, i anunciaran la meva glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per ferne sacerdots o levites, diu el Senyor.»

SALM RESPONSORIAL 116:1,2(R.:Mc15:15)

*Lloeu el Senyor, tots els pobles,
glorifiqueu-lo totes les nacions.*

R. *Aneu, anuncieu l'Evangelí per tot el món.
El seu amor per nosaltres és immens,
la fidelitat del Senyor durarà sempre. R.*

LECTURA SEGONA He 12:5-7, 11-13

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Esclatúra us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et

reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix.»

És per la nostra correcció que sofrim: Déu us tracta com a fills.

Perquè, ¿quin fill hi ha

que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria,

sino tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament, en cullen en

pau el fruit d'una vida honorada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els

genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va

coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

EVANGELI Lc 13:22-30

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, ¿són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran. Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: "Senyor, obriu-nos". Ell us respondrà: "No sé d'on sou". Llavors començareu a dir-li: "Menjàvem i bevíem amb vós i ensenyàveu pels nostres carrers". Ell us respondrà: "No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal". Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents, quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb tots els profetes en el Regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud, i s'asseuran a taula en el Regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»